

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13CoP/6/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118255140
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ama Odalošová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6118255140.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Amy Odalošovej a členov senátu JUDr. Danice Kočíčkovej a Mgr. Kataríny Katkovej v právnej veci starostlivosti o maloleté deti T., I. nar. XX. X. XXXX a C. nar. XX. X. XXXX, bytom u matky, v konaní zastúpené opatrovníkom ÚPSVaR Banská Bystrica, deti matky C. T., nar. XX. X. XXXX, trvale bytom J. J., G. XX, právne zastúpená JUDr. Jankou Kmeťovou, advokátkou so sídlom J. J., Ul. Prof. Sáru 44 a otca C. Y. T., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom J. XX, právne zastúpený JUDr. Erikou Golskou, advokátkou so sídlom Lučenec, T. G. Masaryka 7, o zníženie výživného, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu J. J. č. k. 32P/80/2018-154 zo dňa 18. 09. 2018, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 32P/80/2018-154 zo dňa 18. 09. 2018 p o t v r d z u j e.
- II. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd návrh zamietol (prvý výrok) a žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov konania nepriznal (druhý výrok).

2. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že zo zákonného ustanovenia § 78 ods. 1 Zákona o rodine vyplýva hmotnoprávna podmienka pre zmenu doposiaľ určenej výšky výživného a to tak zvýšenia ako aj zníženia výživného, ktorou je zmena pomerov. Zmenu pomerov súd musí mať preukázanú na strane oprávneného t. j. maloletých detí, ako aj na strane povinného. V prípade zníženia výživného súd na strane povinného rodiča skúma, či zmena pomerov je založená na objektívnych alebo subjektívnych okolnostiach, pretože len objektívne okolnosti na strane oprávneného rodiča odôvodňujú zníženie výšky výživného. Objektívnymi okolnosťami na strane povinného rodiča, ktoré odôvodňujú zníženie výživného je strata zamestnania spôsobená organizačnými zmenami zamestnávateľa, znížená schopnosť vykonávať doterajšiu prácu z dôvodu výrazného zhoršenia zdravotného stavu, vznik invalidity. Vykonaným dokazovaním mal súd prvej inštancie preukázané, že od poslednej úpravy výživného ubehla doba dvoch rokov. Mal. I. v čase poslednej úpravy výživného navštevoval MŠ, mal 6,5 roka, mal. C. mal 2 roky. V súčasnosti mal. I. má 8,5 roka, navštevuje 2. ročník ZŠ, je vedený v pedopsychiatrickej, logopedickej, neurologickej, kožnej, ortopedickej ambulancii. So zdravotným stavom maloletého sú zvýšené výdavky. Mal. C. má v súčasnosti 4 roky, druhým rokom navštevuje MŠ. Otec mal. detí bol v čase poslednej úpravy zamestnaný v obch. spol. R. s.r.o., V. s príjmom 550-600 € netto, inú ďalšiu vyživovaciu povinnosť nemal. V súčasnosti otec uzavrel manželstvo, pribudla mu jedna ďalšia vyživovacia povinnosť na dcéru P. Odo dňa 1. 1. 2018 je SZČO. Z vyjadrenia otca vyplynulo, že ako živnostník vykonáva zväčša práce, z čoho má mesačný príjem vo výške 550-600 € brutto. Posledný pracovný pomer, ktorý mal otec uzavretý na dobu neurčitú v obch. spol. R. s.r.o., B. skončil na žiadosť otca dohodou ku dňu 13. 4. 2017. U tohto zamestnávateľa otec dosahoval čistý mesačný príjem vo výške 609,75 €. Skončenie

pracovného pomeru u tohto zamestnávateľa otec odôvodňoval tým, že malo dôjsť k zníženiu jeho príjmu, v dôsledku ktorého by trvanie pracovného pomeru spojené aj s dochádzaním do práce sa stalo nerentabilné. Podľa jeho vyjadrenia jeho príjem by sa znížil o 120-130 € netto. Ďalej z vyjadrenia otca vyplynulo, že má ukončené SŠ vzdelanie v odbore operátor drevárskej a nábytkárskej výroby, prax má na stavbách v zahraničí, ďalej ako stolár a v súčasnosti ako zvérač. Pri posudzovaní aktuálnych schopností, možností otca ako osoby vykonávajúcej podnikateľskú činnosť v zmysle právnej úpravy § 75 ods. 1 prvá veta Zákona o rodine, judikatúry a zaužívanej súdnej praxe súd nevychádza len z predloženého daňového priznania, čo v danom prípade ešte nebolo možné, ale z možností, schopností povinného rodiča zabezpečiť si potencionálny príjem zodpovedajúci kritériám ako je jeho vek, zdravotný stav, prax, skúsenosti, vzdelanie. Súd prvej inštancie návrh otca zamietol ako nedôvodný z dôvodu, že na jeho strane nemal preukázanú žiadnu objektívnu okolnosť, pre ktorú by nemohol dosahovať príjem vo výške 609,75 € netto. Otec v čase kedy sa rozhodol vykonávať podnikateľskú činnosť si musel byť vedomý svojej zákonnej vyživovacej povinnosti k mal. deťom, ktoré vzhľadom na svoj vek sú odkázané na výživu z jeho strany a preto bolo jeho povinnosťou vykonať také rozhodnutie, ktorým neohrozí výživu svojich vlastných detí. V tejto súvislosti súd prvej inštancie poukázal na ustanovenie § 2 ods. 1 Obchodného zákonníka, podľa ktorého podnikanie je sústavná činnosť vykonávaná samostatne podnikateľom vo vlastnom mene, na vlastnú zodpovednosť za účelom dosiahnutia zisku. Súd prvej inštancie preto od otca dôvodne očakáva, že vykonáva takú snahu a úsilie, aby jeho podnikateľská činnosť bola zisková. Otec svoj návrh na zníženie výživného odôvodnil 1/ zmenou zamestnania, 2/ uzavretím manželstva, 3/ pribudnutím vyživovacej povinnosti, ktoré súd nemohol akceptovať. Prvý dôvod súd prvej inštancie neakceptoval z dôvodu nepreukázania objektívneho dôvodu, pre ktorý otec skončil trvalý pracovný pomer, nepreukázaním na jeho strane žiadneho objektívneho dôvodu, pre ktorý by nemohol dosahovať príjem aký mal v čase u posledného zamestnávateľa. Druhý dôvod uzavretie manželstva súd prvej inštancie nemohol akceptovať z dôvodu, že nie je právne relevantným dôvodom pre zníženie výživného. Tretí dôvod pribudnutie jednej vyživovacej povinnosti samé o sebe nie je dôvodom pre zníženie výživného. Pribudnutie vyživovacej povinnosti povinnému rodičovi súd berie do úvahy v širších súvislostiach a to aj v zmene majetkových, ekonomických pomerov povinného rodiča, čo v danom prípade nebolo preukázané. Argumentáciu právnej zástupkyne otca, že otec ako SZČO má nestabilný príjem súd prvej inštancie neakceptoval z dôvodov už vyššie uvedených. Taktiež súd prvej inštancie neakceptoval argumentáciu právnej zástupkyne otca, že aj na strane matky došlo k zmene pomerov pretože sa zamestnala z dôvodu, že v danom prípade skúmal schopnosti, možnosti otca ako povinného rodiča plniť si vyživovaciu povinnosť v doposiaľ určenej výške výživného a tým zmenu pomerov na strane otca. Súd prvej inštancie tiež poukázal na povinnosť otca zabezpečiť rovnakú životnú úroveň všetkým svojim mal. deťom, t. j. tak mal. I., C. na ktorých má určené výživné vo výške 130 €, ako aj na novonarodenú dcéru, na ktorú podľa vlastného vyjadrenia má mesačné výdavky vo výške 90 €. Súd prvej inštancie na záver vo vzťahu k otcovi považoval za potrebné uviesť, že okrem výživného sa iným spôsobom na výchove, výžive mal. detí nepodieľa a tiež, že ním navrhovaná výška výživného nezodpovedala ani životnému minimu, na ktoré má mal. dieťa zásadne právo. Zároveň súd prvej inštancie poznamenal, že neuniklo jeho pozornosti rozporné tvrdenie otca a jeho právnej zástupkyne ohľadom aktuálneho príjmu otca.

3. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 52 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej v texte len „CMP“) tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu.

4. Proti rozsudku podal včas odvolanie otec z dôvodu, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhol, aby odvolací súd s poukazom na ustanovenie § 388 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej v texte len „CSP“) zmenil napadnutý rozsudok v zmysle jeho návrhu, tak že výživné na maloletého XX zníži na sumu 80 Eur mesačne a na maloletého C. na sumu 50 Eur mesačne.

5. Odvolateľ poukázal na skutočnosť, že od poslednej úpravy jeho vyživovacej povinnosti došlo k podstatnej zmene pomerov a to jednak na jeho strane ako povinného subjektu, ako aj na strane maloletých detí, ktorých osobné pomery sú na účely vyživovacej povinnosti spoločne posudzované s osobnými pomermi matky, ktorá rovnako ako on, je povinná ich spoločne maloleté deti vyživovať. Ako už uviedol v návrhu na začatie konania, od januára 2018 začal vykonávať podnikateľskú činnosť v oblasti zvérania. Súd uvedenú skutočnosť hodnotil striktne negatívne a v odôvodnení rozsudku mu začatie podnikania vytkol ako nesprávne rozhodnutie, ktorým ohrozil vyživovaciu povinnosť maloletých

detí. Napriek tomu, že súd poukázal na ustanovenie § 2 ods. 1 Obchodného zákonníka v zmysle ktorého podnikanie je sústavnou činnosťou, prvoinštančný súd nemal na zreteli, že príjmy z takejto sústavnej činnosti, ktoré by spĺňali požadovaný efekt z výkonu podnikania, možno dosiahnuť po určitom čase, po stabilizácii klientely, vybudovaní dobrého mena v podnikateľskom prostredí a upevnení pozície podnikateľa na pracovnom trhu.

6. Prvoinštančný súd podľa otca vôbec nebral do úvahy ním preukázané príjmy dosahované v rámci podnikateľskej činnosti od začiatku jej výkonu, to znamená od januára 2018 až do mesiaca august 2018 vrátane. Napriek tomu, že súdu preukázal všetky svoje príjmy z podnikania, prvoinštančný súd v odôvodnení svojho rozsudku nesprávne konštatoval, že napriek uloženej povinnosti súdu doložil ako doklad o svojom príjme len dve faktúry a to faktúru číslo 2018/011 s dátumom vystavenia 22.08.2018 na sumu 410,00 € a faktúru číslo 2018/012 s dátumom vystavenia 22.08.2018 na sumu 155,50 €. Z uvedeného podľa otca vyplýva, že súd sa neoboznámil s ním predloženým výpisom z bankového účtu deklarujúcim všetky jeho príjmy z podnikateľskej činnosti a to napriek tomu, že tento výpis za obdobie prvých 6 mesiacov roku 2018 je súčasťou súdneho spisu, súd prvej inštancie podľa neho príjmy ani nebral do úvahy.

7. Do pozornosti odvolacieho súdu dal otec svoj právny názor, že pri rozhodovaní o zmene výšky výživného by súd mal skúmať zmenu pomerov na jeho strane ako povinného rodiča, na strane maloletých detí, ale aj na strane matky, pretože matka je rovnako ako on povinná voči maloletým deťom plniť si vyživovaciu povinnosť. V tomto smere nemožno súhlasiť s konštatovaním prvoinštančného súdu, ktorý nebral do úvahy zmenu pomerov na strane matky maloletých detí.

8. V priebehu súdneho konania otec poukázal na to, že oproti ostatnej úprave jeho vyživovacej povinnosti k maloletému I. a maloletému C. mu pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť k maloletej P., ktorú však súd prvej inštancie nezohľadnil. Matke maloletých detí žiadna nová vyživovacia povinnosť nepribudla.

9. Podľa otca sa súd prvej inštancie nezaoberal ani zohľadnením skutočnosti, že oproti ostatnej úprave vyživovacej povinnosti sa pomery na jeho strane zhoršili, ale pomery na strane matky zlepšili. Dôkazom toho je aj skutočnosť, že matka každoročne v letných mesiacoch absolvuje dovolenku pri mori, tak to bolo aj v roku 2017, aj v roku 2018, pričom on si pobyt pri mori nemôže dovoliť.

10. Taktiež do pozornosti odvolacieho súdu dal skutočnosť, že je v rozpore s ustálenou judikátorou pokiaľ výživné na dve maloleté deti s vekovým rozdielom 4 roky je v rovnakej výške. Poukázal na to, že maloleté deti rôzneho veku majú rozdielne potreby, ktorých uspokojovanie by malo byť finančne odlišné, že životná úroveň detí je vyššia, z dôvodu, že mal. XXX je vlastníkom motorového vozidla, čo treba považovať za nadštandardné. Jeho životná úroveň je nižšia. Súd tiež skreslene posudzoval aj výdavky na jeho domácnosť, keď on uviedol, že sa uhrádza Magio TV a internet 37, 00 Eur mesačne a „Dohodli sme sa na tom, že budeme splácať po 100 Eur“ pôžičku v sume 7.000 Eur veriteľovi jeho matke a súd uviedol „Ďalej uhrádza Magio TV a internet 37, 00 Eur mesačne, Dohodli sa na tom, že bude splácať 100 Eur“, tieto výdavky neznáša výlučne sám, sú výdavkami jeho rodiny, znáša ich s finančnou podporou celej rodiny, teda vylučuje, že by sa jednalo o výdavky, ktoré znáša výlučne on a pred, ktorými výdavkami by malo prednosť plnenie jeho vyživovacej povinnosti.

11. Na záver považoval otec za potrebné uviesť, že prvoinštančný súd nesprávne posúdil skutkové okolnosti týkajúce sa jeho majetkových a finančných pomerov a taktiež vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia, keď dokazovanie zameril len na zistenie zmeny pomerov na jeho strane a nie na strane matky maloletých detí, v dôsledku čoho ponechal v platnosti výživné na maloletého I. a maloletého C. vo výške nezodpovedajúcej jeho schopnostiam, možnostiam a majetkovým pomerom.

12. Kolízny opatrovník sa k odvolaniu otca vyjadril, pričom odporučil odvolaciemu súdu, aby potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny v celom rozsahu. Kolízny opatrovník v starostlivosti matky o maloleté deti nezistil žiadne nedostatky a v konaní pred prvoinštančným súdom matka maloletých detí podľa neho preukázala potrebné výdavky, ktoré vynaložila na zabezpečenie všetkých potrieb maloletých detí a súdom určenú výšku výživného kolízny opatrovník považoval za primeranú veku a potrebám maloletých detí. Kolízny opatrovník mal za to, že nie je v záujme maloletých detí zníženie výživného, ale naopak zachovanie sociálneho komfortu maloletých detí a jeho zlepšovanie.

13. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z., ďalej v texte len „CSP“), vec preskúmal v rozsahu určenom ustanovením § 65 a § 66 CMP, bez nariadenia pojednávania § 385 ods. 1 CSP a contrario a rozsudok okresného súdu ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

14. Podľa § 1 CMP, podľa tohto zákona súdy prejednávajú a rozhodujú veci ustanovené v tomto zákone.

15. Podľa § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

16. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

17. Otec maloletých detí sa podaným návrhom domáhal zníženia vyživovacej povinnosti k maloletému I. a k maloletému C.. Preskúmaním veci odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie pred rozhodnutím vo veci samej vykonal dostatočné dokazovanie na zistenie skutkového stavu a dospel k správnym skutkovým a právnym záverom.

18. Námietky otca uvedené v odvolaní nespôsobujú vecnú nesprávnosť rozhodnutia. Okresný súd vo veci vykonal náležité dokazovanie, vec správne právne posúdil, pričom otec v odvolaní neuvádza žiadne nové skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé ovplyvniť alebo zvrátiť výsledky doterajšieho dokazovania. Otec vo svojom odvolaní neuviedol ani žiadnu skutočnosť, ktorá by mala za následok úvahu o prípadnej vade v procesnoprávnom postupe okresného súdu alebo o prípadnej nesprávnosti rozhodnutia, pričom odvolací súd takúto vadu ani nezistil.

19. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia vzhľadom na námietky otca uvedené v odvolaní odvolací súd uvádza nasledovné:

20. Podľa § 78 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. Zákona o rodine v znení neskorších zmien a doplnkov (ďalej len Zákon o rodine), dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa menia pomery. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že nie je možné naprávať prípadné nesprávnosti predchádzajúceho rozhodnutia.

21. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

22. Základné pravidlá pre určenie výšky výživného, obsiahnuté v citovanom ustanovení § 75 ods. 1 Zákona o rodine, sa vzťahujú na všetky druhy vyživovacích povinností. Ide o všeobecnú právnu úpravu, ktorá platí pokiaľ nie je ustanovené pri konkrétnych vyživovacích povinnostiach inak. Konkrétna výška výživného je ovplyvnená faktormi jednak na strane oprávneného, jednak na strane povinného. Na strane povinného sa prihliada okrem iného aj na zárobkové možnosti podľa príjmov z obdobia pred zmenou zamestnania, ak sa preukáže, že to bol povinný, kto sa vzdal bez vážneho dôvodu výhodnejšieho zamestnania alebo zárobku. Rovnakým spôsobom súd zohľadní skutočnosť, ak sa povinný vzdá bez vážneho dôvodu majetkového prospechu alebo ak povinný berie resp. preberal na seba neprimerané majetkové riziká. Pri posudzovaní potenciality príjmov povinného musí súd postupovať veľmi prísne a zohľadniť všetky relevantné okolnosti, ktoré sa v konaní preukážu. Treba mať zároveň na pamäti, že v konaní starostlivosti o maloletých platí vyhľadávací princíp. Snaha povinného znížiť vyživovaciu povinnosť na najmenšiu možnú mieru je zo zákona eliminovaná tým, že sa pri určovaní výšky vyživovacej povinnosti (akejkolvek) neprihliada len na jeho skutočné príjmy, ktoré v čase vyhlásenia rozhodnutia dosahuje, ale vychádza sa z jeho potencialných príjmov. Teda príjmov, ktoré by mal, resp. mohol dosahovať pri existencii objektívne preukázaných skutočností (vek, stupeň dosiahnutého vzdelania a jeho zamestnanie, zdravotný stav, schopnosti, prax, jazykové znalosti, dopyt na trhu práce a pod.). Z tohto dôvodu treba vždy skúmať, prečo došlo ku skončeniu pracovného pomeru alebo ku skončeniu podnikania, aký bol príjem povinného v predchádzajúcich zdaňovacích obdobiach, aké výdavky si uplatnil, či bolo nevyhnuté vynaložiť ich, a tak znižovať daňový základ alebo to nevyhnutné nebolo a

pod. Súd môže na zníženie príjmu alebo majetku povinného prihladiť len vtedy, ak má skutočne za preukázané, že k nej došlo v dôsledku objektívnej a nezvratiteľnej okolnosti a nie zo špekulatívnych dôvodov.

23. Vo veci bolo nesporné, že poslednou úpravou vyživovacej povinnosti bol rozsudok Okresného súdu Lučenec č. k. 8P/68/2015-179 zo dňa 12.09.2016, ktorým okresný súd otca zaviazal prispievať na výživu maloletého XX. Podľa sumou 130 € mesačne, maloletého C. sumou 130 € mesačne. V tom čase matka poberala rodičovský príspevok, otec bol zamestnaný s mesačným príjmom 550-600 Eur. I. navštevoval MŠ, mal 6,5 roka, C. mal 2 roky. Je nesporné, že od predchádzajúcej úpravy výživného došlo na strane maloletých k zmene pomerov, pretože výdavky spojené s ich výživou za dva roky čiastočne vzrástli, čo je dané jednak všeobecným nárastom všetkých nákladov, nákladov na ich výživu a na uspokojenie ich osobných potrieb, ktoré sa prirodzene zvýšili v súvislosti s ich vekom, I. už navštevuje ZŠ. Z toho logicky vyplýva, že v tomto prípade by existoval základný zákonný dôvod na zvýšenie výživného na strane maloletých. Skutočnosť, že maloletý I., je na základe daru vlastníkom motorového vozidla, vzhľadom na jeho vek a netvrdenie, že by sa v rodine nachádzalo viac áut a motorové vozidlo by sa nepoužívalo na bežné uspokojovanie potrieb rodiny, v ktorej maloletý žije nepreukazuje tvrdenie otca o tom, že by životná úroveň maloletého bola oproti otcovi podstatne vyššia.

24. Podľa názoru odvolacieho súdu v posudzovanej veci nedošlo porovnaním majetkových, sociálnych pomerov na strane povinných osôb oproti predchádzajúcej úprave k objektívnej ani k subjektívnej zmene okolností, ktoré by odôvodňovali úpravu výživného (spočívajúcu v jeho znížení) na maloletých. V konaní nebola zistená taká zmena pomerov, ktorá by odôvodňovala zmenu rozhodnutia.

25. Treba zvýrazniť, že súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie na skutkovom zistení, podľa ktorého otec maloletých má v súčasnosti nižší príjem z dôvodu ukončenia prechádzajúceho zamestnania na žiadosť otca dohodou (otec dosahoval čistý príjem vo výške 609,75 €). Súd prvej inštancie konštatoval, že na strane otca nemal preukázaná žiadnu objektívnu okolnosť, pre ktorú by nemohol dosahovať príjem ako v čase poslednej úpravy výživného. Súd prvej inštancie správne poukázal na skutočnosť, že otec v čase kedy sa rozhodol vykonávať podnikateľskú činnosť si musel byť vedomý svojej zákonnej vyživovacej povinnosti k mal. deťom, ktoré vzhľadom na svoj vek sú odkázané na výživu z jeho strany a preto bolo jeho povinnosťou vykonať také rozhodnutie, ktorým neohrozí výživu svojich vlastných detí. Z vyjadrenia otca tiež vyplynulo, že má ukončené SŠ vzdelanie v odbore operátor drevárskej a nábytkárskej výroby, prax má na stavbách v zahraničí a ako stolár a v súčasnosti zvärač.

26. Priamo ustanovenie § 75 Zákon o rodine ukladá súdu posudzovať majetkové pomery, schopnosti a možnosti povinného objektívne z hľadiska širších súvislostí a skutočností, či sa výživou povinná osoba nevzdala výhodnejšieho zamestnania, zárobku alebo majetkového prospechu a či neberie na seba neprimerané majetkové riziká, ktoré by ohrozovali jeho schopnosť platiť výživné. Súd prvej inštancie podľa názoru odvolacieho súdu správne aplikoval ustanovenia Zákona o rodine.

27. Pokiaľ ide o príjmové pomery otca, zákon vychádza zo zásady tzv. potenciality príjmov. Pre určenie, ako aj zmenu výživného je rozhodné nielen to, aké príjmy otec v skutočnosti dosahuje, ale určujúcou zásadou je to, aké príjmy by bol schopný otec dosiahnuť pri využití svojich možností a schopností (§ 75 ods. 1 druhá veta Zákona o rodine).

28. Na základe uvedeného sa odvolací súd stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, ktorý konanie otca vyhodnotil v jeho neprospech, a preto vychádzal z príjmu otca maloletých, ktorý dosahoval pred ukončením pracovného pomeru v obchodnej spoločnosti R. s.r.o., nakoľko povinný rodič sa má správať tak, aby svoje dieťa vedel riadne uživiť. V konaniach starostlivosti o maloleté dieťa je na prvom mieste záujem dieťaťa, tento je nadriadený nad záujem povinného rodiča, v danom prípade otca. V tejto veci je potom námietka otca uvedená v odvolaní, že súd prvej inštancie nesprávne zistil jeho príjem a neprihliadol na výpis z jeho účtu, taká ktorá nespôsobuje nesprávnosť rozhodnutia, ide o skutočnosť nie rozhodujúcu pre rozhodnutie vo veci, pretože súd prvej inštancie prihliadol k tomu, že odvolateľ sa vzdal bez vážneho dôvodu výhodnejšieho zamestnania alebo zárobku a správne vychádzal z jeho potencialných príjmov. Sám otec má za to, že ide len o dočasné zníženie jeho príjmov. Pribudnutím vyživovacej povinnosti otca v širších súvislostiach, v zmene majetkových, ekonomických pomerov povinného rodiča, ako aj potreby dieťaťa nevedie v danom prípade k tak podstatnej zmene, ktorá by odôvodňovala zmenu pôvodného rozhodnutia.

29. Matka maloletých v čase poslednej úpravy bola na materskej dovolenke, poberala rodičovský príspevok, v súčasnej dobe sa zamestnala jej príjem je 477,14 Eur mesačne, na jej nedošlo k podstatnému zlepšeniu pomerov a odvolateľ to ani netvrdí.

30. Predpokladom zmeny právoplatného rozhodnutia o výživnom je iba závažnejšia zmena pomerov, čím sa rozumie výrazná zmena tých okolností na strane oprávneného alebo povinného, ktoré boli podkladom predchádzajúceho rozhodnutia súdu o výživnom. Zvýšenie príjmu, eventuálne zmena majetkových pomerov na strane matky, v zistenom rozsahu a vzhľadom na potreby mal. detí nemá vplyv na zmenu rozsahu vyživovacej povinnosti otca. Primárnou povinnosťou otca v rámci jeho rodičovských povinností je plniť si vyživovaciu povinnosť voči maloletým v potrebnom rozsahu.

31. Pretože v danom prípade nedošlo k takej zmene pomerov, ktorá by vyžadovala zmenu rozhodnutia spočívajúcu v znížení výživného na maloletých odvolací súd rozsudok okresného súdu ako vecne správny podľa ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

32. Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania aplikoval odvolací súd ust. § 57 CMP, podľa ktorého o povinnosti nahradiť trovy konania, ak nejde o trovy konania štátu, rozhoduje súd len na návrh. Návrh na prisúdenie náhrady trov odvolacieho konania nebol podaný, preto odvolací súd v súlade s § 52 CMP vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

33. O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh - § 428 CSP).